

REISINGER FRIGYESNÉ

DR. SIBALSZKY ZOLTÁN

(1926 – 2014)

Örökre elment egy régi tagtársunk, dr. Sibalszky Zoltán. A Füredi Históriaiban néha megjelentek írásai, Füredet nagyon szerette, az itt történt eseményeket számon tartotta, örült a település szépülésének, fejlődésének.

Nem volt tősgyökeres füredi, nem itt született, de bizvást az „ősnyaraló” kategória oszlopos képviselőjének tekinthető. 1941 óta, 15 éves korától töltötte a nyarakat Füreden. Ebben az évben vette a tágabb család a Mészöly Géza utcai nyaralót, mely ma már az utca legöregebb háza, és amely ház a család és rokonság több generációjának adott felejthetetlen, szép, boldog nyarakat.

Sibalszky Zoltán művelt polgári családban született 1926. július 29-én Budapesten. Édesapja banktisztviselő, édesanyja tanár volt. Ereiben lengyel vér is folyt, őseit évszázadokra vissza tudta vezetni. Édesapját tragikusan korán, 12 éves korában elvesztette, de szerető nagycsaládban nőtt fel, édesanyja, nagymamája, nagynénje és húga körében. Iskoláit a budapesti Piarista Gimnáziumban végezte, 1944-ben érettségizett. Iskolájához élete végéig ragaszkodott, Istenbe vetett hitét, katolikus világnézetét mindvégig megőrizte.

A Magyar királyi József nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemre (a mai Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem elődje 1934 és 1949 között) iratkozott be, ahol 1949-ben szerzett elektro-gépészmérnöki diplomát kitüntetéssel. 1949-től 1951-ig tanársegéd volt az egyetemen, 1951-től 1955-ig a Központi Fizikai Kutatóintézetben (KFKI) dolgozott, majd 1955-től nyugdíjba vonulásáig, 1992-ig a Gödöllői Agrártudományi

Egyetem Gépészmérnöki Karán volt adjunktus, majd docens. Tanítványai szerint lelkiismeretes és nagy tudású tanár, szigorú, de igazságos vizsgáztató volt. Számtalan jegyzetet, tankönyvet és egyéb publikációt írt.

Széleskörű tudományos munkásságot mondhatott magáénak. 1958-tól a Magyar Elektrotechnikai Társaság elnökségi tagja, részt vett az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság munkájában, szerkesztette az Elektrotechnika című folyóiratot. 1968 óta vett részt a Mezőgazdasági Műszakiak Nemzetközi Bizottságának munkájában, szekcióelnök, tiszteletbeli elnök volt. 1972 és 1990 között 12 nemzetközi tudományos konferenciát szervezett. 1977-ben megkapta a Francia Köztársaság Mezőgazdasági Érdemrendje kitüntetés lovagkeresztjét. Bláthy-díjas, a Mérnöki Kamara örökös tagja.

Magánélete, hobbijai is széles skálát öleltek fel. Noha saját családot nem alapított, ízig-vérig közösségi ember volt. A természetjárás egész életét végigkísérte, hazai túrák és külföldi utazások sokaságán vett részt, és vezette is azokat. Turistatársaságok tagja és vezetője volt, rengeteg embernek szerzett tartalmas időtöltést, szép élményeket, értékes kapcsolódást. Szinte az egész világot bejárta, utazásairól előadásokat, diavetítéseket tartott.

Fiatal korában barlangászott, biciklizett, vitorlázott. Szerette és ismerte a magyar és világtörténelmet, a földrajzot és a verseket.

Sokat lehetne még írni róla, de egy egész életet felidézni lehetetlen. Emlékezünk és búcsúzunk.

2014. augusztus 14-én hunyt el

Nyugodjék békében!

